

Na Winchester College jsem již téměř čtyři týdny, a tak bych se rád podělil o zážitky ze začátků svého pobytu. Hranice Velké Británie jsme překročili ráno v úterý 6. ledna. Jako dopravní prostředek jsme jednak kvůli ceně, jednak kvůli množství a váze zavazadel s věcmi na téměř tři měsíce zvolili autobus. Dorazili jsme do Londýna, kde nás přímo na autobusovém nádraží vyzvedl řidič z Winchester College a dovezl přímo ke kolejím, kde jsme ubytovaní. Hned po příjezdu jsem byl hezky uvítán a proveden celou budovou, abych věděl, kde co najdu a dostal jsem také pokyny k následujícímu dni, kdy už probíhala normální výuka. Během volného odpoledne jsem se vydal za pomoci malé mapky obhlédnout blízké okolí. Večer dorazili postupně všichni ostatní kluci.

Ve středu začala výuka, první dny mně vždy někdo ukázal, kde je daná učebna, než jsem se trochu zorientoval. Výuka zde probíhá poněkud odlišným způsobem, než je tomu u nás, vyučuje se v malých skupinkách okolo deseti lidí a máme jen tři předměty, které si vybereme a k tomu pět hodin týdně humanitní blok. Tento předmět se zde jmenuje Division (zkráceně Div) a spojuje historii, umění a zřejmě i další věci. Celé období školního roku se probírá jedno téma, u mne to jsou Benátky. Zatím jsme během necelých čtyř týdnů probrali základní fakta o městě a část historie a umění, podle všeho nás čekají i základy italštiny.

Jako volitelné předměty jsem si vybral matematiku, fyziku a chemii. Moje první hodina ve Winchesteru byla právě matematika. Tam byly začátky těžší, protože tu jsou na úplně jiné úrovni, než kdekoliv u nás, probírají se věci u nás běžné v posledních ročnících gymnázií nebo až na vysoké škole. Naštěstí se mi povedlo se ve velmi rychlém tempu výuky rychle "chytit". Spolu se mnou přišel do stejné skupiny na matematiku i jeden Korejec, takže tu nejsem jako nový jen já sám.

Průběh školního dne je také velmi odlišný. První hodina začíná ve tři čtvrtě na devět, následují hned po sobě tři čtyřicetiminutové vyučovací hodiny a poté přestávka. Po ní jsou další tři hodiny a v jednu hodinu je oběd. Od dvou začíná buď sportovní aktivita, nebo tzv. Community Service - což by se dalo popsat jako dobrovolnická činnost, v mém případě to je předvádění pokusů a vysvětlování základů fyziky dětem na blízké základní škole. Tato činnost je jednou týdně, obvykle ve středu, ostatní dny je sport. Obojí si můžeme vybrat podle našich zájmů.

V některé dny v týdnu probíhá ještě další výuka odpoledne, to jsou další tři hodiny od čtvrt na pět do šesti. Pak je večere a večer máme ještě dvě hodiny vyhrazené na děláni úkolů. Poslední dva ročníky mají vlastní pokoje, třetí ročník většinou po dvou. Dva nejmladší ročníky bydlí po několika, a tak mají na úkoly a věci do školy místnost, po jejímž obvodu jsou oddělené malé prostory se stolem a policemi, kde se mohou za zataženým závěsem v klidu připravovat do školy.

S tím, jak to tu chodí, jsem se seznámil poměrně rychle, jen jsem si nebyl jistý občas tím, v jaké místnosti máme kterou hodinu a také jak mám chodit oblečen na snídani, obědy a večere. Škola nemá přímo uniformy, ale chodí se zde na vyučování v obleku. Postupně jsem se dozvěděl, že na snídani, večeri a nedělní oběd není vyžadováno ani nějaké formální oblečení, pouze na obědy ve školní dny a večere ve dnech s odpolední výukou bychom měli přijít také v obleku, nanejvýše bez saka, případně kravaty.

Po čtyřech týdnech mohu připojit i jednu vtipnou příhodu, která nás potkala na hodině chemie. Všechny hodiny chemie probíhají v laboratořích a na dvouhodinových a trojhodinových se dělají obvykle pokusy. Tentokrát byla tématem kyselina sírová. Následkem našeho nadšení z probíhající reakce, jejíž průběh byl jen umocňován přidáváním koncentrované kyseliny, došlo k jejímu rozlití na stůl spolu se vznikající pěnou. Když to spatřil náš chemikář, zavolal pána s dlouhými gumovými rukavicemi, který přišel s nádobou vápna a začal kyselinu neutralizovat. Stůl, už tak plný rozežraných papírů a pěny vznikající při reakci, se pokryl bílou bublající hmotou, která byla následně rozředěna velkým množstvím destilované vody. Jeden ze studentů oznámil, že má na kalhotách kapku kyselé pěny. Jako preventivní opatření, aby kapka, možná obsahující trošičku kyseliny, náhodou nezasáhla kůži pod nohavicí, měl v pár okamžicích dotýčný polité kalhoty množstvím destilované vody. Výuka je tak nejen díky těmto chvílím, ale hlavně u fyziky a chemie díky množství názorných ukázek a také malému počtu studentů ve skupině velmi zajímavá a dynamická.